

ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାଯାର୍ଡିଙ୍କ୍ୟ

୧୧, ଅଶୋକ ରୋଡ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-୧୧୦୦୧

ଫୋ.ନେ-୨୩୦୦୪୭୦୦, ଫା.ନେ-୨୩୦୦୪୭୮୮

ଡା.୧୧.୦୩.୨୦୧୪

ସାଂସଦ ଓ ରାଜ୍ୟସଭାର ବିରୋଧୀ ଦଳ ଉପନେତା, ବି.ଜେ.ପି ଶ୍ରୀ ରବି ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ।

ଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ଛାତିରେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧି ନିରୁତ୍ତର ଓ ତୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଲତିହାସ ।

୨୦୧୪ ମସିହାର ନିର୍ବାଚନ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାରର ନିର୍ବାଚନ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ହେବନାହିଁ । ଭାରତ ବର୍ଷ ଆଜି ନିରାଶବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁଥାଏ । ତାହାର କାରଣ ଦେଶର ବିକାଶ ହାର ସବୁଠାରୁ କମ (୪.୩), ଦରଦାମ ବୃଦ୍ଧି, ସର୍ବ ସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ପଦକୁ ଆମ୍ବସାତ କରିବା ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି । ଯାହାଫଳରେ ଦେଶରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସ୍ପ୍ରୋତ ଦୃଶ୍ୟମାନ । ଏହି ପ୍ରକାରର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କେବଳ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପାଖରେ ମୁହଁ ବରଂ ଏଥୁପାଇଁ ଉପା ସରକାର ମଧ୍ୟ ନିରୁତ୍ତର । ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧି ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ହୀନ ଦୋଷାରୋପ କରିବାକୁ ଆଦୌ ପଛାଉ ନାହାନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଂ ସେବକ ସଙ୍ଗ (ଆର.ଏସ.ଏସ) ମହାମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କର ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ବହୁ ପୂର୍ବର ଜଷ୍ଟିସ କାପୁର କମିଶନ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଵର୍ଗଂ ସେବକ ସଙ୍ଗର ଏହି ହତ୍ୟାରେ କୌଣସି ହାତ ନାହିଁ ବୋଲି ଶୁଣାଣି କରିଛନ୍ତି । ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧି ଲତିହାସ ଉପରେ ସମ୍ୟକ ଝାନ ରଖୁନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଭାଷଣର ଲେଖକଙ୍କର ଝାନ ମଧ୍ୟ ବୋଧହୁଏ କମ ଅଛି ।

“ପଟେଲ-ଏ ଲାଇଫ୍ ” ଏକ ପୁସ୍ତକ ଶ୍ରୀ ରାଜ ମୋହନ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ । ଏହି ପୁସ୍ତକର ୪୭୭ ପୃଷ୍ଠାରେ ୨୭.୦୭.୧୯୪୮ ମସିହାର ଏକ ଚିଠିର ନକଳ ଯାହା ସର୍ବାର ପଟେଲ ନେହେରୁଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ ।

“ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ବାପୁଙ୍କର ହତ୍ୟା ଘରଣାର ତଦକ୍ଷର ଉନ୍ନତି ବିଷୟରେ ଖୋଜ ଖବର ରଖୁଛି । ମୁଁ ପ୍ରାୟତଃ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସଞ୍ଚୀବି (ଗୁଲଦା ସଂଶାର ମୁଖ୍ୟ) ସହ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲା ।

ସମସ୍ତ ଦୋଷୀଙ୍କର ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ପ୍ରାୟତଃ ଦିଆ ସରିଛି ..... । ଏଥିରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଏଥୁରେ ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭାର ହାତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଆର.ଏସ.ଏସ ର ଆଦୌ ଭୂମିକା ନାହିଁ । ”

ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ସର୍ବାର ପଟେଳଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଙ୍କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଲିସର ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆର.ଏସ.ଏସ ର ଏଥୁରେ ଆଦୌ ସଂପୃକ୍ତ ନାହିଁ । କଂଗ୍ରେସ ଏହି ୨୦୧୪ ନିର୍ବାଚନରେ ଭୟଙ୍କର ହାରର ସାମା କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ ଏହି ପ୍ରକାରର ବିବଦମାନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଜନସାଧାରଣ ଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି ।

ନେହେରୁ-ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ସର୍ବାର ପଟେଲ ଓ ମୌଳାନା ଆଜାଦଙ୍କୁ ଭାରତ ରନ୍ତୁ କାହିଁକି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ? ସର୍ବାର ପଟେଲ ଏବଂ ମୌଳାନା ଆଜାଦ ଦେଶର ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଭାରତ ରନ୍ତୁ ପାଇବାର ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ସର୍ବାର ପଟେଲ ୧୯୫୦ ମସିହା ଓ ମୌଳାନା ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାରତର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଦୀଘ୍ୟ ୧୭ ବର୍ଷ ଧରି ନେହେରୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦରେ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧି ୧୭ ବର୍ଷ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧି ମଧ୍ୟ ୫ ବର୍ଷ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଦୀଘ୍ୟ ଏହି ଶାରୀ ବର୍ଷର କାଳଚକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ବହୁ ନେତାଙ୍କୁ ଭାରତ ରନ୍ତୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜେ ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧି ଓ ନେହେରୁ ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ମୌଳାନା ଆଜାଦ ଓ ପଟେଲଙ୍କ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଦେଶ ପଚାରିବାକୁ ଚାହେଁ, ଏହି ଦୀଘ୍ୟ ଶାସନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାର ପଟେଲ ଏବଂ ମୌଳାନା ଆଜାଦଙ୍କୁ ଭାରତ ରନ୍ତୁ ଉପାଧୁ ପାଇଁ ଅନୁପୟୁକ୍ତ କାହିଁକି ମନେ କରାଗଲା ? କିନ୍ତୁ ୧୯୯୧ ମସିହାର ନରସିଂହ ରାଓଙ୍କ ସରକାର ସମୟରେ ସର୍ବାର ପଟେଲଙ୍କୁ ଏବଂ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ମୌଳାନା ଆଜାଦଙ୍କୁ ଏହି ଉପାଧୁରେ ଭୂଷିତ କରାଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶବାସୀ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧିଙ୍କୀର୍ତ୍ତାରୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଛନ୍ତି ଏହି ପକ୍ଷପାତ ନୀତି ପାଇଁ ଦାୟୀ କିଏ ? କଂଗ୍ରେସ ଦଳ କେବଳ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ହିଁ ଚିନ୍ତା କରେ ।

ଇଂ ଅରୁଣ କୁମାର ଜୈନ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମାଦକ

